కథానిక :

అసలు ఎవరు పేరంటకానికి పిలిచినా వెళ్ళేమనిషికాదు సావిత్రమ్మ!... ఒక వేళ ఎవరింటికయినావెళితే, తన హోదాకి తగినటువంటి గౌరవం అక్కడ లభించ దేమో అని ఆమె భయం! ఆకారణంచేతే ఆమె సాధారణంగా ఎవ్వరింటికీ వెళ్ళదు. తనభర్తకు ఆఫీసులో ఎంతగౌరవం జరుగు తున్నదో, అంతా తనకూ అమ్మలక్కల సంఘంలో జరగాలని ఆమెకోరిక!—ఏమ యినా తాసీల్దారుగారి భార్య అన్నందుకు అంతటి హెచ్చుస్థాయిలోనూ తనని సంఘం గౌరవించాలని ఆమె ఆశ!......

మరలాంటి ఉద్దేశంతో ఉన్నామె, పార్వతమ్మ పిల్లడిని ఉయ్యాలలో పెట్టే టప్పుడు రమ్మని పిలవగానే పేరంటకానికి వెళ్ళడానికి ఎందుకు సిద్ధపడింది? ఆమేం అంత తెలివితక్కువతనంగా వెళ్ళ సంసిద్ధురాలు కాలేదు!... పార్వతమ్మ భర్త తన భర్తదగ్గర ఓ చిన్నగుమస్తా. ఎంతో వినయవిధేయతలతో మెలిగే మని షని తన భర్తచెప్పగా వింది.మరి అలాంటి వానిభార్య వంశానుగతంగా కాకపో యినా, పరిసర ప్రభావంచేతనయినా ఇంచు మించుగా అదేరకపు సహజాతంతోకూడు కొని ఉంటుందని సావిత్రమ్మ ఉద్దేశం. అదీకాక, "పార్వతమ్మ మర్యాదా తెలిసిన మనిషని" ఆ వీధివాళ్లుచెప్పగా వింది. అంచేత అక్కడికి వెళ్ళినవారందరిలోకీ తనదే ప్రథమస్థానం అవుతుందనే ఉద్దే శంతో వెళ్ళడానికి సంసిద్ధురాలయింది...

ఇక, అక్కడికి వెళ్ళేవారు తెచ్చేకాను కలకన్నా తను పట్టుకెళ్ళేవి గొప్పగా ఉండాలనే ఉద్దేశంతో ఎక్కువవిలువయి నవి పట్టుకుంది. కారు సిద్ధంచేయించమని బంట్రోతుతో చెప్పింది.

కారులో కూర్చొని ఉన్నంతసేపూ సావిత్రమ్మకు ఒకటే ఆలోచన!... తను అలా గుమ్మంలోకాలుపెట్టీ పెట్టడంతోనే అక్కడ కూర్చొనిఉన్నవాళ్లందరూ లేచి నిలబడతారని, అప్పుడు పార్వతమ్మ తన దగ్గరకు వచ్చి, చేయిపట్టుకొని లోపలకు తీసుకెళుతుందనీ, అందరినీ చాపమీద కూర్చోపెట్టి, తననిమాత్రం ఓ కుర్చీమీద కూర్చోమంటుందనీ, తను తెచ్చిన కానుక లను చూచి పార్వతమ్మ మురిసిపోతుం దనీ, అక్కడ చేసే ప్రతిపనికీ తన సలహా ఉంటుందనీ, ప్రతీఒక్కరూ తనపట్ల భయ భక్తులతో మెలుగుతూఉంటారనీ, అక్కడ ప్రథమస్థానం తనదేననీ ఇంకా రకరకాల ఊహలలో మునిగింది. అంతట్లోనే ఆమె ఊహల కంతరాయం కలిగింది. కారు పార్వతమ్మగారి గుమ్మంముందు ఆగింది.

కారుహారను వినడంతోనే లోపల నుంచి పార్వతమ్మ పరుగెత్తుకొని వచ్చి, "రండక్కయ్యగారూ" అని సావిత్రమ్మను ఆహ్వానించింది. తనని "అక్కయ్య గారూ," అని సంబోధించినందుకు సావి త్రమ్మకు వళ్లుమండింది. పేరుపెట్టిపిలవ కూడదూ? మహా బంధుత్వం లావయి పోయినట్లు!... అదే ఏ కలక్టరుగారి భార్యో తనని, "అక్కయ్యగారూ," అని సంబో ధించి ఉంటే ఎంతయినా సంతోషించేది. ఒక గుమస్తాభార్య తనని, "అక్కయ్యా," అని అనడం ఎంతేనా చిన్నతనమని పించింది సావిత్రమ్మకు!...కానీ ఏమన గలదు?—కారులో ఉంచిన కానుకలను

శ్రీ ఆకుండి నారాయణమూర్తి

పట్టుకురమ్మనమని డ్రయివరుతో చెప్పి, పార్వతమ్మతోకలసి లోపలకు వెళ్లింది.

అందరూ ఒచ్చేసే ఉంటారనుకుంది. కానీ తనే మొదట వచ్చినమని పయింది. అక్కడకు వచ్చేవారందరిలోకీ ఓమోస్తరు హోదాతోఉన్నతను, ముందుగా రావడం, "ఇండియన్‌పంక్చ్యువాలిటీ"కి విరుద్ధమేమో అనుకుంది!...ఇక, అక్కడ తనకు ఓకుర్చీ ఏర్పాటు చేసుంటుందని అపోహపడింది. కానీ అలా ఏమీ జరగలేదు. "ఇలా కూర్చోండక్కయ్యగారూ," అని తివాసీ చూపెట్టింది. సావిత్రమ్మకు ఇంచు మించు మతిపోయినట్లే అయింది. అందరిమధ్యా తనని పార్వతమ్మ ఎంతేనా చిన్నబుచ్చు తున్నదనుకుంది. మరొచ్చినతరువాత కూర్చోక తప్పుతుందా?...

"వాయనం త్వరగా ఇచ్చేయండి. ఇంటి దగ్గర బోలేడుపనుంది," అంది సావిత్రమ్మ.

"అలాగే!... ఏదో మీలాంటివారు మాలాంటివారింటికి రావడమే ఓ వేడుక. ఏదో రాకరాక వచ్చేరు. అప్పుడే వెళ్లి పోతానంటే ఎలాగ చెప్పండి? అంది పార్వతమ్మ.

సావిత్రమ్మకు మరింత కోపంవచ్చింది. తన న్నమాటకు సమాధానంకూడానా అని ఆమె ఆగ్రహం! "ఆ! ఎంతమాట... ఇంటిదగ్గర పనుండబట్టిగాని లేకపోతే ఎంతసేపయినా కూర్చొనిఉందును." అని అంటూ తను తెచ్చిన కానుకలను ఆమెచేతి కందించింది అవి చూసి పార్వతమ్మ మురిసిపోతుందనీ, 'ఎక్కడ కొన్నారు? ఎంతకి కొన్నారు?' అని అడుగుతుందనీ అనుకుంది. కానీ అలా ఏమీ జరగలేదు. పట్టుకెళ్లి నట్టింటిలో పెట్టి తిరిగి పళ్లెం తీసుకొస్తూ—

"మీరలా అంటారుగానీ మీలాంటి వారికి ఇంటిదగ్గర ఏమిపనుంటుంది చెప్పండి?" అని పళ్లెంఇస్తూ, నవ్వుతూ అంది పార్వతమ్మ.

వంటిమీద తేళ్లు నడచినట్లయింది సావి త్రమ్మకు. తిరిగి అలాంటి ప్రశ్న వేస్తుందనుకోలేదామె. "ఆఁ, లేకేం? ఆ వంటవాడి రాత్రివంట కివ్వవలసిన సామాను లివ్వాలా మరి?" అంది ఎలానో సమర్థించుకుంటూ.

"ఇదుగో, ఇప్పుడే ఇచ్చేస్తాను. నరసమ్మగారు రావడం తడవు పిల్లడిని ఉయ్యాలలో ఉంచి మంగళహారతి ఇచ్చేస్తాను. ఏవో ఆవిడ అనుభవజ్ఞురాలుకదా మరి!!" అంది పార్వతమ్మ.

నరసమ్మలోగల అధిక్యత ఏమిటో బోధపడిందికాదామెకు. వయస్సువిషయంలో మినహాయిస్తే ఏవిషయంలో ఆమె తనకన్నా గొప్పదో అర్థమయిందికాదు సావిత్రమ్మకు పైకేమీ అనలేదు. కానీ మనస్సులో ఎంతేనా కోపం వచ్చింది పార్వతమ్మమీద!... ఎప్పటికయినా తగిన ప్రతిక్రియ చేయాలని సంకల్పించుకుంది. "సరే, వాయనం ఎవరిచేతయినా పంపించేయండి. నేను వెళతా," అంటూ లేవబోయింది సావిత్రమ్మ!...

పార్వతమ్మకు కొంచెం భయంవేసింది. అందరినీ నాలుగుగంటలకు రమ్మనమని చెపుతే, సరిఅయినవేళకు అందరూ ఎందుకు రారని అందరిమీదా కోపంవచ్చిందామెకు. నరసమ్మని తీసుకురమ్మని కొడుకుని పంపించింది. ఒక్క అయిదు నిముషాల సేపు ఆగమని సావిత్రమ్మను బ్రతిమాలుకుంది.

ఒక్క అయిదునిముషాలలోనే గదంతా నిండిపోయింది పేరంటాళ్లతో! ఆఖరికి ఊళ్లోవాళ్లుకూడా తాసిల్దారుగారి భార్య అన్న భావంలేకుండా ఆమెను తాకుతూ ట్టూకూర్చున్నారు. వాళ్లందరి మధ్యా తనకు ప్రత్యేకత చూపలేదని పార్వతమ్మనామీద ఎంతకోపంవచ్చింది. తగినట్లుగా ప్రతిక్రియ చెయ్యాలనుకుంది. గంథం, పారాణిపట్టుకొని గదిలోకివచ్చింది పార్వతమ్మ. తన పాదాలకే ముందు రాస్తుందని పాదాలను ముందుకు జరిపింది. కానీ అలామాత్రం జరగలేదు. ఓకొసనుంచి ప్రారంభించింది. ఆతరువాత మంగళహారతి ఇవ్వడంవిషయంలోనూ అలాంటి అవమానమే జరిగింది. "మంగళహారతి పాడండని సావిత్రమ్మను కోరింది పార్వతమ్మ!... అందరిమధ్యా, తనకు పాడడం రాదని ఒప్పుకోక తప్పిందికాదు. ఏం చేస్తుంది మరి?... ఇన్ని అవమానాలు జరగడంవల్ల మరి భరించలేకపోయిందామె!...ఆఖరికి వాయనం ఇవ్వడంవిషయంలోనయినా తనకు ప్రాముఖ్యత ఇస్తుందేమో అని ఆశించింది. ఆ ఆశకూడా అంతరించింది. అక్కడున్నవాళ్ళందరిలోకీ వృద్ధురాలయిన నరసమ్మగారికే ముందు వాయనం ఇయ్యబడింది. ఆరోజున ఎంతయినా చిన్నబుచ్చుకుంది సావిత్రమ్మ! ఆఖరున సావిత్రమ్మను దిగబెడుతూ, "ఏదో మీలాంటివారు రావడంవల్ల జయప్రదంగా జరిగింది," అంది పార్వతమ్మ. ఓ శూలంతో పొడిచినట్లనిపించింది సావిత్రమ్మకు.

* * * *

ఏవిధంగానయినా తగిన ప్రతిక్రియ చేద్దామనుకుంది సావిత్రమ్మ. కాని ఏం చెయ్యడం?... ఎలా చెయ్య అనేవే ప్రశ్నలు. ఉన్నవీ, లేనివీ కల్పించి పార్వతమ్మ తనని అవమానపరచిందని భర్తతో చెప్పింది. అంతా విని "పాపం అతను చాలా మంచివాడు. అంత మంచివాడికి అలాంటి భార్య దొరికిందేమిటి?" అన్నారు తాసిల్దారుగారు.

"అతనూ అంతేనండీ! నక్కవినయాలు పైకలా కనిపిస్తాడు కానీ ఎన్నయినా కుళ్లు బుద్ధులున్నాయట!"

"నీకెలా తెలిసింది?" ఆశ్చర్యంతో అడిగేరు తాసీల్దారుగారు.

"మన పొరుగింటావిడ చెప్పింది. లేకపోతే నాకేం తెలుస్తుంది?"

"ఏమని చెప్పింది?"

"ఏమనేమిటి!... ప్రతీరోజూ ఇరుగుపొరుగువాళ్లతో మీమీద లేనిపోని మాటలు చెబుతూఉంటాడట!— మీగాందుకూ పనికిరాని చేతకాని తెయ్యాప్పలట! తనే ఆ పనిలోఉంటే ఈపాటికి ఇంటంతటినీ బంగారంతో నింపేసుండునట!—వధవ పేలాపనా వాడూనూ!" అంది సావిత్రమ్మ.

"ఛీ! ఛీ! అతనలా అన్నాడంటే నే నమ్మను."

"నమ్మరూ?.. నమ్మకపోతే మానేయండి! అక్కడికి మన పొరిగింటావిడ వట్టి అబద్ధాల కోరంటారు... అంతేనా?" అంటూ చరచరా పడకగదిలోకి వెళ్లిపోయింది.

ఈ గొడవంతటినీ చూచేసరికి తాసీల్దారుగారికి తలతిరిగినట్లయింది. ఇంతకీ ఆడవాళ్ల గొడవ తనకెందుకని ఊరుకున్నాడు.

అవమానంమీద అవమానం!... తనమాట మీద ఆఖరికి భర్తకూడా విలువ లేకపోయింది కదా అని ఎంతేనా నొచ్చుకుంది. దానికితోడు ఒకనాడు నరసమ్మ వాళ్లింటికి వెళ్లి మాటలసందర్భంలో...

"ఏదోఉన్నంతమట్టుకు ముద్దూ ముచ్చట జరుపుతుంది పార్వతమ్మ. వయస్సుకు చిన్నదయినా లోకజ్ఞానం తెలిసిన మనిషి. అతగాడు కూడా చాలా మంచివాడేనండి. మొన్న పిల్లడిని ఉయ్యాలలో పెట్టిననాడు ఆఫీసులోవాళ్ళందరికీ పార్టీ చేసేడట!... తాసీల్దారు మెళ్లో ఓ కర్పూరపుదండ వేసి, ఆయనమీద ఏవోపద్యాలురాసి చదివేడట. ఆతరువాత మీ ఆయన అతగాడికోక పెన్ను బహుమతిగా ఇచ్చేరట," అంది.

"ఆయన సొమ్మేంపోయింది? ఇచ్చకపు రాయుళ్లందరూ చుట్టూ చేరి భజన చేస్తూ ఉంటే పొంగిపోతూఉంటారు," అంది సావిత్రమ్మ, చిరాకుతో!

"ఆఁ! ఏదో సరదాకొద్దీ," అంది నరసమ్మ.

"వెధవసరదాలు! ఆ ఊసు మరెత్తకండి," అంది సావిత్రమ్మ ఆగ్రహంతో—

ఆవలిస్తే ప్రేవులు లెక్కపెట్టే మనిషి నరసమ్మ; పార్వతమ్మకుటుంబం అంటే

ఎందుకో అసహ్యించుకుంటున్నాదని గ్రహించింది. అక్కడితో ఆ సంభాషణకు ఓ ఫులిస్టాపు పెట్టింది.

తమ హోదాకు, తగిన గౌరవం అవతల వాళ్లు ఇవ్వలేదనేటువంటి చిల్లరవిషయాలకోసం మనస్సులో కుళ్లి, కుళ్లి బాధపడుతుంటారు కొందరు. సాగితే ఎంతటి అపకారాన్నయినా అవతలవాళ్లకు చేస్తారు!......

భర్తతో చెప్పి, పార్వతమ్మ భర్త ఉద్యోగాన్ని ఏరకంగానయినా తీయించివేద్దామని అమాయకంగా, అజ్ఞానంతో ఆలోచించింది. ఆఖరికి 'నిరాశ' అని తేలిందా విషయంలో. ఇక ఆమెను అవమానపరచడానికి ఒకటే దారుంది తనూ తన బిడ్డను ఉయ్యాలలో పెట్టవలసేరోజు ముందుముందొస్తున్నది. తన ఆశయం ఆనాడే నెరవేరాలని అనుకుంది.

తొమ్మిదినెలలూ నిండాయి. పురుడొచ్చింది. ఇరవై ఒకటవరోజున అందరినీ పిలవాలనీ, పార్వతమ్మను నలుగురిమధ్యా అవమానపరచాలనీ ఊహాచిత్రాన్ని గీస్తున్నది!!

కానీ, ప్రత్యేకించి పిలవనవసరం లేకుండానే, అనుకున్న సంఖ్యకన్నా ఎక్కువమందే వచ్చేరు పిల్ల చనిపోయినందుకు పరామర్శకని!!

కిందటివారం ప్రశ్నలకి జవాబులు.

1. తనకి అన్నదమ్ములెవ్వరూ లేకపోతే తన తండ్రి కొడుకు తనొక్కడే అవుతాడు. తను ఫొటోలో ఉన్నవాడికి తండ్రి అంటే అర్థం ఆ ఫొటోలోవాడు తన కొడుకన్నమాట. ఆఫొటో తన కొడుకుదే.

2. మొదటి గంట కొట్టిన దగ్గిర్నించీ రామ్మూర్తి గంటలు వినటం మొదలెట్టాడు. 2, 3, 4, 5, 6 గంటలు కొట్టడానికే 30 సెకండ్లుపట్టింది. అంటే ఒక్కొక్క గంట కొట్టడానికి 6 సెకండ్లు పట్టిందన్నమాట 7, 8, 9, 10, 11, 12 గంటలు కొట్టడానికి ఆ రాగ్గా 36 సెకండ్లు పడుతుంది. కనక మొత్తం 12 గంటలు పూర్తయ్యేసరికి 30 + 36. = 66 సెకండ్లు పట్టింది.

3. ఒక్కొక్కళ్లూ ఒక్కొక్క లడ్డూ తీసుకున్నారు. 15 వ పిల్లవాడు కాగితం సంచీతోపాటే లడ్డూ తీసుకున్నాడు. అందుకనే సంచీలో లడ్డూ మిగిలింది.

ఎస్. మేనకా సుందరమైన తన చర్మమును రక్షించుటకు
లక్స్ టాయ్‌లెట్ సబ్బును
ఎందుకు ఎన్నుకొనునో చెప్పుచున్నది

ఆమె చెప్పుచున్నది:

"లక్స్ టాయ్‌లెట్ సబ్బుయొక్క నురుగు మీగడవలెనుండుటచే కళంకమును ఏర్పరచే దుమ్ము మరియు ఇతర మలినములనంతటిని అది శుభ్రముచేసి చర్మమును మృదువుగాను, మనోహరముగాను మరియు శుభ్రముగాను వదిలిపెట్టును." ఆమె ఇంక ఈలాగు చెప్పుచున్నది: "లక్స్ టాయ్‌లెట్ పబ్బుయొక్క ఆనందకరమైన పరిమళము మీ చర్మమును ఎల్లప్పుడు క్రొత్తగాను, మనోహరముగాను ఉంచును."

★ తెల్లనైనటువంటియు నున్ననైనటువంటియు, మనోహరమైన పరిమళముతో గూడినటువంటియునైన ఈ సబ్బుతో మీ చర్మమును సుందరముగానుంచండి!

సినిమా తారలకు సౌందర్యమునిచ్చు సబ్బు

LTS. 256-172 TL